

Четвърто съобщение

Благодатта в Посланията на Петър

Пасажи от Писанията: 1 Петр. 1:26, 10, 13; 2:19-20; 3:7; 4:10; 5:5, 10, 12; 2 Петр. 1:2; 3:18

- I. Благодатта е възкръсналият Христос като животворящият Дух, Който даром раздава Себе Си в нас; Той е всичко за нас и върши всичко в нас, за нас и чрез нас за наше наслаждение—Йн. 1:14, 16-17; 2 Кор. 1:8-9, 12; Гал. 2:20; вж. 1 Кор. 15:10.**
- II. Умножаването на благодатта е благодатта, която се умножава в нашия всекидневен живот в пълното познание на Бога и на Исус, нашия Господ. Божията благодат в Божията икономика е богата и се умножава и изобилства—1 Петр. 1:26; 2 Петр. 1:2; Йн. 1:16; Еф. 1:6-8; 2:7; Римл. 5:17, 21; 1 Тим. 1:14; Откр. 22:21:**
- А. Благодатта се умножава за нас чрез нашите страдания, ограничения и слабости. Благодатта е Христос като Носител на нашето бреме. Колкото повече бремена имаме, толкова повече възможности имаме да преживяваме Христос като благодат—2 Кор. 12:7-9; вж. 1:12, 15.
 - Б. Наслаждението на Господа като благодат принадлежи на онези, които Го обичат—Еф. 6:24; Йн. 21:15-17; 1 Петр. 1:8.
 - В. Словото на Господната благодат включва всички Негови скъпоценни и твърде големи обещания; когато приемаме това Негово слово и пребъдваме в него, ние се наслаждаваме на Господа като благодат с Неговата божествена природа—Деян. 20:32; 2 Петр. 1:4; Еф. 6:17-18.
- III. Пророците в Стария Завет пророкуваха относно благодатта, която ние щяхме да получим—1 Петр. 1:10:**
- А. Христовият Дух в старозаветните пророци им изявяваше нещата, свързани с идването на Христос като благодат за нас чрез Неговото въплъщение и чрез Неговите страдания в Неговото човешко живеене и разпятие, и Неговата слава в Неговото възкресение, възнесение, второ пришествие и царуване за прилагането на Божието пълно спасение за нас—стих. 5, 9-10; вж. Пс. 22; Ис. 53; Дан. 9:26.
 - Б. Христовият Дух беше конституиран диспенсиационно чрез и с Христовата смърт и възкресение в новозаветното време (Йн. 7:39; Римл. 8:9-11), но функцията на Духа е вечна, защото Той е вечният Дух (Евр. 9:14).
 - В. Христовият Дух, в Своята вечна функция, се намираше в старозаветните пророци и им изявяваше нещата относно влизането на Христос в новозаветните вярващи като вседостатъчната и безгранична благодат на Божието пълно спасение за тях, чрез която те да могат да влязат в радостта на Господа в епохата на царството и да получат спасението на своите души—Йн. 1:17; Евр. 10:29б; 1 Петр. 1:9; Мт. 25:21, 23.
 - Г. Христовият Дух прилага Божието пълно спасение като благодат върху нас по два начина: чрез пророкуването на старозаветните пророци и чрез проповядването на новозаветните апостоли—1 Петр. 1:10-12; вж. Откр. 2:7а.
- IV. Благодатта, на която вярващите се надяват, ще им бъде дадена при явяването на Исус Христос—1 Петр. 1:13:**
- А. Благодатта, която ще ни се даде при явяването на Исус Христос, обозначава спасението на душата като завършек на Божието пълно спасение—стих. 5, 9-10:
 - 1. Благодатта в Христос ни беше дадена преди вечните времена—2 Тим. 1:9; Тит 2:11.
 - 2. Бог, Който беше в началото, стана плът във времето като благодат, за да може човекът да Го приеме, да Го притежава и да Му се наслаждава—Йн. 1:1, 14, 16-17.

3. Преминалият през процес Триединен Бог, Който беше завършен като всесъдържащият, животворящ и вътрешнообитаващ Дух, се превърна в Духа на благодатта в нашия дух—1 Кор. 15:45б; 2 Кор. 3:17; Евр. 10:29б; Гал. 6:18; Фил. 4:23.

Б. Всеки ден ние трябва да бъдем отворени съдове, за да можем постоянно да получаваме благодат и напълно и съвършено да се надяваме на тази благодат—Римл. 5:17; 1 Петр. 1:13.

V. Фразата *благодат пред Бога* в 1 Петрово 2:19-20 обозначава подбуждането на божествения живот в нас и неговото изражение в нашето живеене, което посредством нашето поведение се превръща в благодатно и приемливо в очите на Бога и на човеците:

А. Благодатта, като преминалия през процес Триединен Бог за наше наслаждение, се превръща в наша вътрешна мотивация и външно изражение в нашето интимно общение с Бога и в нашето съзнание за Бога. Всички ние трябва да се научим как да имаме благодат, т.е. как да приемаме благодатта, как да я притежаваме, как да я използваме и как да я прилагаме—Евр. 12:28.

Б. Преминалият през процес Триединен Бог като благодатта, която ние сме получили и на която сме се насладили, се изразява видимо пред очите на хората в нашия свят живот и в църковните събрания—Деян. 11:23.

В. Ние сме призвани да се наслаждаваме на Христос и да Го изразяваме като благодат сред страданията си, за да можем да се превърнем във възпроизводство, в ксерокопие на Христос, Който е нашият образец съгласно Своя Богочовешки живот—1 Петр. 2:20-21.

VI. Благодатта на живота е наследството на всички вярващи – и на слабите, и на силните—3:7:

А. Благодатта на живота е Бог като живот и животоснабдяване за нас в Своята Божествена Троица— Отец като източникът на живота, Синът като руслото на живота и Духът като течението на живота, Който тече в нас със Сина и с Отца като благодат за нас—1 Йн. 5:11-12; Йн. 7:38-39; Откр. 22:1.

Б. Ние сме наследници, наследяващи благодатта на живота, и съдове, които съдържат в себе си благодатта на живота—1 Петр. 3:7; Еф. 1:14; 2 Кор. 4:7.

VII. Многообразната Божия благодат обозначава богатствата на Божията благодат в нейните разновидности, с които светиите си служат един на друг—1 Петр. 4:10:

А. Многообразната Божия благодат е богатото снабдяване на живота, което е раздаването на Триединния Бог в нас в различни аспекти—2 Кор. 13:14; 12:9.

Б. Трябва да сме добри настойници на многообразната Божия благодат, трябва да говорим думи на благодат като говорители на Бога и да служим със силата и мощта на благодатта, които получаваме от Бога—1 Петр. 4:10-11; Лк. 4:22; Еф. 3:2; 4:29.

VIII. Бог дава благодат на смирените, но се противи на горделивите—1 Петр. 5:5:

А. В църковния живот всички ние трябва да се препашем със смирение един към друг, за да можем да се наслаждаваме на Бога като на Този, Който дава благодатта—вж. Йн. 13:3-5.

Б. Смирението ни спасява от най-различни видове погубел и ни носи Божията благодат, а гордостта ни превръща в най-големите глупаци—Як. 4:6; Пс. 138:6; Пр. 29:23.

В. Трябва да сме склонни да бъдем смирени и принизени под могъщата ръка на Бога в неговото дисциплиниране и да възложим живота си с неговите грижи върху Бога, защото Той любящо и вярно се грижи за нас—1 Петр. 5:5-7; вж. Пс. 55:22.

IX. „Бог на всяка благодат“—Който е призвал вярващите в Своята вечна слава—ги усъвършенства, утвърждава, укрепва и ги прави непоколебими чрез техните страдания. Тази всестранна благодат е „истинската Божия благодат“, в която вярващите трябва да навлязат и да стоят—1 Петр. 5:10, 12.

X. Истинската Божия благодат е благодатта, в която, наред с познанието на нашия Господ и Спасител Исус Христос, вярващите трябва да растат в Неговата слава сега и до деня на вечността. Това е

заклучителното слово на Писанията на апостол Петър, което показва, че те са написани от, във, чрез и посредством Божията благодат—2 Петр. 3:18.